

Pinchas 5777- (persoonsnaam)

Numeri - Bemidbar 25 : 10 - 29 : 40.

Jeremia 1 : 1 - 2 : 3 en Johannes 2 : 13 - 25.

In het kort:

Pinchas krijgt van Adonai Zijn vredesverbond aangeboden, omdat hij het recht van Adonai heeft opgeëist door het leven te nemen van de ontuchtige Midjanietische Kozbi bat Tsoer en haar minnaar Zimri ben Saloe. Tevens beveelt G'd vijandelijkheden tegen de Midjanieten te openen, omdat ze de Joden in de (afgoden)valstrik lieten lopen. Mosjée en Elazar moeten van het volk de 20-jarigen (dienstplichtigen) en daarboven tellen. Er volgt een lange lijst met namen van families en het getal van de volwassen mannen is meer dan zeshonderdduizend. Mosjée moet het land in erfelijk bezit verdelen naar de omvang van iedere stam. De Leviëten horen niet bij de getelden en krijgen geen erfelijk bezit. De vijf dochters van Tselofchad claimen land, omdat hun overleden vader geen zoon had. Adonai wijst hen land toe en onderwijst het erfrecht. G'd gebiedt Mosjée vanaf de berg Arawiem uit te kijken over het Beloofde Land, waarna Mosjée moet sterven. Mosjée vraagt G'd iemand aan te wijzen die het volk kan leiden. Jehosjoe'a wordt aangewezen. In het openbaar draagt Mosjée op hem zijn leiderschap over. Daarna volgen een aantal voorschriften omtrent de offerdienst. (NIK)

Gedachte voor de week:

Religie is een tweesnijdend zwaard. Aan de ene kant is er het geloof in G'd, vertrouwen in de Messias en gehoorzaamheid aan G'ds geboden; het smalle pad dat leidt naar het leven. Het brengt vrede, vreugde en zin van het bestaan. Aan de andere kant, kunnen religieuze overtuigingen een bron worden van twist, vijandschap en haat tussen mensen en naties.

Let wel, waar ik nog door een broeder op geattendeerd werd; religieus zijn, kan ook buiten het geloof in de G'd van Israël gaan, maar in het geloof wat onze Messiach Jeshua leerde en leefde en ons tot op de dag van vandaag leert; gaat het om een *relatie* met de levende G'd.

De G'd van Abraham, Yitshak en Ja'akov, de G'd van Israël, de G'd van levenden.

Commentaar:

Parashat Pinchas is genoemd naar Pinchas (Pinehas), de ijverige kleinzoon van Aäron, de priester die verbolgenheid des HEEREN afwende door publiekelijk twee flagrante overtreders van de Torah te doorsteken. Zonder rechtzaak en zonder eerlijke dagvaardiging, stond Pinehas op als een gerechtshof van één man - de getuige, de rechter en de beul. Dit commentaar gaat in op de verontrustende gevolgen van het verhaal. Voor ons doel, noteren we gewoon dat de Almachtige Pinehas prees voor zijn ijver. De HERE beloonde Pinehas met een "verbond van vrede." Hij werd de stamvader van de priesterlijke lijn. De Heere zei: "Hij was jaloers met Mijn jaloezie onder hen, zodat Ik in Mijn ijver de zonen van Israël niet heb vernietigd" (Numeri 25:11).

Het woord dat als "ijver" wordt vertaald, is het Hebreeuwse woord kana. In feite werden de Joodse anti-Romeinse קנאים - kana(revolutionairen van de eerste eeuw met hetzelfde woord aangeduid: de Zeloten. Vandaar de klassieke verkeerde vertaling van de naam van een van Jeshua's 12 discipelen, 'Simon de Kanaäniet', niet te verwarren met de discipel met de naam Simon Petrus.

Simon was geen Kanaäniet, hij was een Kanana (קנאני), d.w.z. een zeloot. Het Judea en Galilea van de eerste eeuw was vol van politieke en religieuze fanatiekelingen. die regelmatig hun toevlucht namen tot Pinchas achtig geweld om hun doeleinden op de voorgrond te brengen. In vele opzichten is hun ijver en meedogenloosheid vergelijkbaar met de religieuze fundamentalisten, die in onze moderne wereld last berokkenen met terrorisme en bloed. Tegenwoordig zou hij Simon de terrorist genoemd worden.

Paulus is een ander voorbeeld van misplaatste ijver. Voorafgaand aan zijn ontmoeting op weg naar Damascus, vervolgde hij, toen nog Saulus geheten, de gelovigen (volgelingen van Jeshua) met een Pinehas achtige ijver. In zijn brief aan de Filippenzen 3:6, maakt hij melding van zijn geschiedenis als een vervolger van de gelovigen, als bewijs van zijn "ijver" voor God.

In plaats van Pinehas te imiteren, doen we veel beter als volgelingen van Jeshua, hem trachten te imiteren, die ijverig was voor het huis van Zijn Vader 'En Zijn discipelen herinnerden zich dat er geschreven is: De ijver voor Uw huis heeft mij verslonden.' (Johannes 2:17) en voor de wil van Zijn Vader.

We zouden de joodse gelovigen van de eerste eeuw die "ijver voor de Torah" hadden moeten imiteren en navolgen.

'En toen zij dat gehoord hadden, prezen zij de Heere en zeiden tegen hem: U ziet, broeder, hoeveel duizenden Joden er zijn die geloven; en zij zijn allemaal ijveraars voor de wet **Torah*.' (Hand. 21:20).

We zouden moeten "ijveren in goede werken" (Titus 2:14), en ijverig zijn voor de Messias en het koninkrijk van G'd dat inhoudt wat als de kern van de **Torah* en boodschap van Jeshua gelezen kan worden in Marcus12:28b-31, lezen we:

'Wat is het eerste van alle geboden? En Jezus antwoordde hem: Het eerste van alle geboden is: Hoor, Israël! De Heere, onze G'd, de Heere is één. En u zult de Heere, uw G'd, liefhebben met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw verstand en met heel uw kracht. Dit is het eerste gebod.

En het tweede, hieraan gelijk, is dit: U zult uw naaste liefhebben als uzelf. Er is geen ander gebod groter dan deze.'

Wat grotendeels inhoudt dat we eerst en vooral de hand in eigen boezem mogen steken vooraleer we een oordeel over anderen vellen en dit betekent tevens, die dingen uit ons persoonlijke leven uitroeien die ons tot zonde leiden en ons doen afdwalen van de Eeuwige onze G'd.

(Bron: deels uit First fruits of Zion)

* Torah, vaak vanuit de Griekse vertaling 'Nomos' of wet, heeft zijn werkelijke Hebreeuwse betekenis verloren. De werkelijke betekenis is letterlijk: *Onderwijzing of leer*. Namelijk dé weg ten leven.

* *Cursief*, '*Torah*' - Hand. 21:20 van ondergetekende.

Shabbat Shalom. *Rinze*.